

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 02-08-2016

ŠIAME NUMERYJE:

Naujas buvusio ambasadoriaus
Ž. Pavilionio iššūkis – 3 psl.

Iš kelionės sugrįžus:
Nikaragva (3) – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Užgavėnių lėlės – nuo Morės iki Merkel

Užgavėnių Morė šiemet buvo pagaminta iš varškinių spurgų.

Dainiaus Labučio nuotr.

Vasario 6-ąją Vilnius tapo Užgavėnių sostine

Vilniečiai bei miesto svečiai buvo laukiami „blynais grįstame, taukais tepame“ Užgavėnių (Gedimino) prospekte, kur vyko linksma ir siautulinga mugė, koncertavo folkloro ansambliai.

Šventėje buvo gausu velnių, meškų, giltinių, ožių, daktarų, ubagų, nepažįstamų svetimšalių ir kitų linksmi padūkti nusiteikusių persirengėlių. Kiekvienam atėjusiam teko gerokai pasistengti – 12 kartų riebiai ir gausiai valgyti, kad sotūs ir turtingi būtų visi metai, siusti, dūkti, šposus krėsti ir savęs negailėti, kad tik žiemą pavyktų išvartyti.

Užgavėnių simbolis – Morė – šiemet buvo padarytas iš mugėje keptų varškės spurgų, ir kiekvienas, atėjęs į šventę su kauke, turėjo galimybę prisidėti prie jos sudoravimo.

Užgavėnės nuo seno yra bendruomenės šventė. Jos visais laikais būdavo puiki proga ne tik linksmi padūkti ir šmaikščiai pajuokauti, bet ir nepiktai pašiepti kaimo bendruomenės narius, su humoru į viešumą iškelti kasdienybės aktualijas, už ką niekas nepykdavo.

Tuo tarpu Vokietijoje Užgavėnių eisenose galėjai matyti visai kitokias kaukes. Štai Kelne surengto karnavalo „dalyviai“ buvo Sirijos prezidentas Bashar al-Assad, Šiaurės Korėjos vadovas Kim Jong Un ir Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas. Tačiau bene populiariausias „personažas“ šiemet Vokietijos miestuose buvo šalies kanclerė Angela Merkel, kurios pabėgėlių politikai nepritaria daugelis vokiečių.

ELTA

Gedimino prospekte šurmuliavo mugė.

Karnavalo Diuseldorfe „dalyvė“ – A. Merkel

EPA–ELTA nuotr.

Daryk, ką gali, su tuo, ką turi, ir ten, kur esi – *Theodore Roosevelt*

Žydai – unikali tauta. Visuomet sakiau ir sakysiu, jog lietuviai turi mokytis iš žydų – vieningumo, užsispyrimo, drąsos... Žydai sukūrė vieną iš efektyviausiai dirbančių žvalgybų, vieną iš stipriausių pasaulyje kariuomenių, tarp žydų – ypač daug išsilavinusių, turtingų, įtakingų žmonių. Tokį gausų būrį išsilavinusių žmonių turinti tauta tiesiog pasmerkta sėkmei.

Tiesa, pasaulyje nėra nieko amžino. Kai kurios kadaise skaitlingos tautos išnyko, neatlaikiusios karų, marų ir ekonominių suirucių. Kai kurios nūnai įtakingos tautos ateityje greičiausiai praras savo svarbą, nes neperpras globalizacijos klastų. Bet tikriausiai visi sutiksime, jog žydai nė kiek nepanašūs į naciją, kuriai grėstų šių dienų civilizacijos rykštės – asimiliacija, menkas gimstamumas, emigracija, girtuoklystė, išsigimimai.

Todėl kartoju – Lietuvai gyvybiškai svarbu palaikyti su Izraeliu draugiškus santykius. Vien dėl to, kad matytume, kaip galima sėkmingai tvarkytis iš visų pusių apsupiems nedraugiškų kaimynų.

Bet štai atsiranda lietuvių, kurie nei iš šio, nei iš to ima draskyti užgijusias žaizdas. Vėl iš po skverno ištraukiama mums kadaise klastingai primesta tendencinga žydšaudžių etiketė. Nors, vadovaujantis sveika nuovoka, lietuvius šitaip vadinti – didžiausia šventvagystė. Nepriklausomoje Lietuvoje niekas niekad žydų nešaudė. Laisvės nepraradusioje Lietuvoje niekas niekad nerengė žydų pogromų. Kai žydai buvo žudomi Paneriuose, Kaune ar Vilniuje – Lietuvos nebuvo. Lietuvą tomis tragiškomis dienomis buvo okupavusi Vokietija. Ne bet kokia Vokietija, o būtent toji, kurios vadovas žydus troško išnaikinti kaip naciją. Lietuviai pateko į baisią, kraupią bėdą.

Primityvu analizuoti, koks tipiškas žydus žudžiusio lietuvio paveikslas, nes lietuvis buvo atsidūręs dviprasmiškoje situacijoje. Kad ir kaip gudrautų mūsų oponentai, kaltinimus dėl Paneriuose ar Kaune nužudytų žydų reikia adresuoti tik Vokietijai.

Nepaisant Antrojo pasaulinio karo žiaurumų, lietuviai turėjo drąsos gelbėti žydus. Ne tik gelbėdavo, bet ir išgelbėdavo. Žydus gelbėjusių lietuvių – labai daug. Lietuvos gyventojų rezistencijos ir genocido centro (LGGRTC) istorikas Arūnas Bubnys sekmadieninėje televizijos laidoje (LRT televizija, 2016.01.31) minėjo, jog daugiausiai žydų Antrojo pasaulinio karo metais Europoje išgelbėjo būtent lietuviai (skaičiuojant pagal gyventojų skaičių). Ne prancūzai, ne italai, ne lenkai, o mes, lietuviai. Bet mums kažkodėl kryptingai primetama žydšaudžių etiketė.

Man regis, šiandieninė Lietuva padarė viską, ką privalėjo padaryti civilizuota, demokratinė šalis, pagerbdama žydų tragediją. Viešėdamas Izraelyje Lietuvos prezidentas Algirdas Brazauskas viešai atsiprašė už lietuvių klystkelius. LGGRTC išleido dešimtis knygų ir dokumentų apie žydų skausmą. Narplojant sudėtingus karo metais nusavinto turto klausimus, Lietuva padarė didelių nuolaidų. Žydų kapai reguliariai prižiūrimi. Lietuvoje veikia žydiški muziejai, ekspozicijos. Niekas negali neigti, niekas neneigia žydų genocido. Ko dar galima reikalauti iš Antrojo pasaulinio karo metais žiauriai nukentėjusios Lietuvos?

Ir vis tik Rūta Vanagaitė išleidžia knygą „Mūsiškiai“. Civilizuotoje, demokratinėje Lietuvoje negalima uždrausti R. Vanagaitei rašyti apie Antrojo pasaulinio karo tragediją. Bet ar ne per daug tokių rašinių? Teisus žurnalistas Česlovas Iškauskas, tinklalapyje delfi.lt priminęs, kiek daug įtakingų

Didžioji žydų pareiga – sudrausminti praradusius saiką

GINTARAS VISOCKAS

žydų tarnavo žydus Europoje masiškai žudžiusio Adolfo Hitlerio komandoje? Kodėl niekas Lietuvoje nenagrinėja šios – ir žydai šaudė žydus – temos?

O kur žydų, analizuojančių NKVD, GPU ir KGB struktūroms tarnavusių savo tautiečių nusikaltimus, knygos?

Lietuva sąžiningai suskaičiavo lietuvius, kurie, rizikuodami savo ir savo artimųjų gyvybėmis, juos gelbėjo. O kada bus išleista knyga apie žydus, kurie pokario metais gelbėjo lietuvius nuo NKVD, GPU ir KGB žiaurumų, kurie padėjo mums išvengti lagerių ir tremčių? Nėra tokios knygos. Ir nebus, nes tokių gelbėtojų vargu ar buvo.

Ši detalė – įskalbina. Jei jau svarstome, kodėl lietuviai vokiečių okupuotoje Lietuvoje pakėlė ranką prieš savo kaimynus žydus, praverstų išsiaiškinti, kodėl sovietų okupuotoje Lietuvoje aukšti pareigūnai žydai neištiesė pagalbos rankos buvusiems kaimynams lietuviams. Šios temos galėtų imtis, pavyzdžiui, politikas Emanuelis Zingeris arba filosofas Leonidas Donskis.

Tačiau dar svarbiau įsisąmoninti, jog, liesdami praeities skaudulius, neturime teisės susipykti. O juk toks pavojus egzistuoja. Ten, kur nėra saiko, susipykti visuomet lengva. Ilustracijai pravers žurnalisto Andriaus Užkalnio įtarimai (tinklalapyje delfi.lt), jog esama jėgų, kurios siekia Lietuvą sukiršinti su Izraeliu. Logika paprasta: kuo dažniau lietuviams bus prikašiojama, kad jie – žydšaudžiai, o ne žydų gelbėtojai, tuo mes aršiau priešinsimės tokioms tendencijoms.

Žurnalistas A. Užkalnis įvardina vieną iš tų, kurie tarp žydų ir lietuvių nuolat kala priešiško pleišta. Tai – Efraimas Zuroffas, Simono Vyzentalio centro Jeruzalėje direktorius. A. Užkalnis teisingai: „...tai, ką vienas iš Izraelio sūnų daro Lietuvoje (viešųjų ryšių prasme) yra taip kvaila, trumparegiška ir priešiška sveikam protui ir susitaikymui, kad man norisi ranka užsidengti veidą ir tyliai kūkčioti”.

Suvokti, kaip mes dirbtinai priešinami su žydais, padėti gali Anapilin iškeliavusio rašytojo Jono Mikelinso traktatas apie sudėtingus lietuvių ir žydų tarpusavio santykius „Kada Kodėl taps Todėl: holokaustas be politikos ir komercijos”. Kadaise žurnale „Metai” skelbta analizė nesulaukė deramo žydų dėmesio. Nesulaukė greičiausiai todėl, kad J. Mikelininkas minėjo ne tik lietuvių, bet ir žydų klaidas.

Žydai nenori suprasti, kad visur reikalingas saikas. E. Zuroffo sudrausminimas – tai jų prievolė ir pareiga.

Amerikiečių spektaklis – apie litvaką iš Kauno

Sausio 30 d. pakeliui į spektaklio Nancy Wright Beasley istorinio romano „Mažasis liūtas” (The Little Lion) motyvais premjerą ambasadorius Rolandas Kriščiūnas kartu su romano autore Nancy Beasley ir buvusia JAV ambasadore Lietuvoje Anne Derse aplankė Virginijos Holokausto muziejų Richmonde. Muziejaus įkūrėjo Jay M. Ipson, Kaune gimusio litvako, išgyvenusio Holokaustą Kauno gete, šeimos dramą ir ją išgelbėjusios lietuvių Paškauskų, apdovanotų Yad Vashem Pasaulio tautų teisuolių apdovanojimu, šeimos žygdarbį Nancy Wright Beasley aprašė pirmajame romane „Izžio ugnis” (Izzy’s Fire). Nuoširdi padėka muziejaus vadovui Waitman Waid Beorn už išsamų ekspozicijos pristatymą.

„The Little Lion” spektaklis Nancy Wright Beasley to paties pavadinimo romano, pasakojančio apie Kaune 1924–1944 m. gyvenusio žydų paauglio Leibel Gillman likimą, kovą už savo šeimą, pasiaukojimą ir drąsą, motyvais, sausio 30 d. vakarą Swift Creek Mill teatre sugrąžino į tamsiausius Lietuvos, Europos, pasaulio istorijos pus-

Ambasadorius R. Kriščiūnas (v.) su knygos autore N. Wright Beasley (antra iš k.) ir spektaklio dalyviais.

lapius. Holokausto, nusinešusio daugiau nei 6 mln. Europos žydų gyvybes, protu nesuvokiamų žiaurumų negalima pamiršti niekada tam, kad tai nepasikartotų ateityje.

Šias tamsumas nušviečia tik atskirų individų ano meto drąsa, gelbėjant savo šeimas, kaimynus ir visai nepažįstamus bendrapiliečius ir taip rizikuojant savo pačių gyvybe. Premjeroje dalyvavo ir pagrindinio veikėjo Leibel Gillman iš Kauno Geto išgelbėta tuomet tik 3-metė dukterėčia Sara Gillman su šeima bei Leibel brolio Israelio šeimos nariai.

LR ambasados Washingtone info ir nuotr.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society,

4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Ž. Pavilionis: Atsakomybės turime imtis patys

Išskirtinis buvusio Lietuvos ambasadoriaus JAV interviu „Draugui“.

Penkerius metus Washingtonė Lietuvai atstovavęs Žygimantas Pavilionis tebėra diplomatas, nors šiuo metu yra ambasadorius be ambasados ir be sekretorės, netgi be biudžeto, bet turi daug draugų įvairiose šalyse. Ir ruošiasi naujam posūkiui savo karjeroje.

„Esu ambasadorius Rytų kaimynystei, dirbu su šešiomis šalimis, iš kurių tik trys – Ukraina, Gruzija ir Moldova – pareiškė norą integruotis į Europą, o kitos – Baltarusija, Armėnija ir Azerbaidžanas – nors formaliai ir yra Rytų partnerystės programoje, bet narystės Europos Sąjungoje nesiekia“, – aiškina Ž. Pavilionis.

Pasak jo, 2016-ieji bus metai, kai Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas vilios Vakarus, sieks, kad Vakarai jam atleistų, nes krintančios naftos kainos kuria problemas, kurių izoliuota Rusija nebegali įveikti. Šie metai taip pat yra prezidento rinkimų JAV metai, ir buvęs Lietuvos ambasadorius JAV neabejoja, jog V. Putino komanda mėgins visomis priemonėmis, įskaitant papirkinėjimus, pasiekti, kad laimėtų tie, kurie bus linę atleisti Putinui ir nuimti sankcijas. Apie visa tai, o taip pat naujus jo asmeninius iššūkius kalbėjomės buvusiam ambasadoriui JAV Ž. Pavilioniui praėjusią savaitę trumpai lankantis Washingtonė.

– Viena iš interviu Lietuvos žiniasklaidai teigė, jog Rusija mus stengiasi paveikti 24 val. per parą. Ar Vakarų diplomatai gali ir drįsta taip atvirai ir aštriai kalbėti apie Rusijos įtaką?

– Gali ir kiti diplomatai tą patį pasakyti, nes Rusija peržengė visas ribas, Rusija nepaiso jokių tarptautinių sutarčių, pati kuria taisykles, ir kuria jas karinės jėgos pagalba, tarsi gyventume devyniolikame amžiuje. Geriau jau diplomatai sakytų teisybę.

– Kodėl tuomet negirdime panašių pasisakymų iš Europos diplomatų ar vadovų?

– Todėl, kad Rusijos veiksmai jų tiesiogiai nepaliečia, todėl, kad Rusija sėkmingai taiko „skaldyk ir valdyk“ principą Europoje, o Europos Sąjungos komisija nerodo valios tam priešintis. Aš daug tikiuosi iš NATO viršūnių susitikimo Varšuvoje liepos mėnesį, kur turėtų būti priimtas sutarimas dėl NATO karinės jėgos išdėstymo regione. Lenkijos valdžioje dabar nemažai žmonių, su kuriais sėkmingai dirbome dar iki Smolensko lėktuvo katastrofos 2010 m. balandžio mėn., kai žuvo dešimtys Lenkijos politinio ir karinio elito atstovų. Dabartiniai Lenkijos vadovai gerai supranta situaciją Europoje, jie ryžtingai gina savo ir regiono interesus, nori atkurti suvienyto regiono nuo Baltijos iki Juodosios jūros idėją, ir Lietuva šiame plane labai svarbi.

– Prieš porą mėnesių Lietuvos spauda pranešė, jog Jūs keliamas kandidatu į Lietuvos Seimą nuo Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų Vilniaus Naujamiesčio apygardoje. Kadangi Washingtonė nemažai bendravome, sprendimas pasukti į politiką manęs nenustebino, netgi priešingai – toks pasirinkimas atrodo logiška ir natūrali karjeros eiga. Kaip Jūs pats pakomentuotumėte?

– Man 44-eri metai, ir mano gyvenimas eina į antrą pusę. Aš dvidešimt penkerius metus dirbau vardan Lietuvos integracijos į Vakarų struktūras ir negaliu pakeisti politikų, kurie tebėra įklimpę praeityje, kurie nekalba užsienio kalbomis ir nesuvokia šiuolaikinio pasaulio tendencijų. Mes, jaunesnė diplomatų karta, derėjomės ir vedėme Lietuvą į Europą ir NATO. Gal panašiai buvo prezidento Antano Smetonos valdymo pabaigoje, nes tuo metu Lietuvos valdžioje irgi buvo nemažai su Rusija susijusių politikų, dar tik ėjo į politiką Vakaruose išsilavinę lietuviai, kurie priešinosi ir nesutiko su vy-

Žygimantas Pavilionis

Roseta Vingevičiūtė-Wilbur nuotr.

resnės kartos politikų sprendimais, bet nespėjo jų pakeisti. Nenoriu, kad taip nutiktų Lietuvoje ir dvidešimt pirmajame amžiuje. Lietuvoje jau subrendo nauja karta profesionalų, kurie labiau tinkami dvidešimt pirmajam amžiui, ir mes nebegalime kęsti politikos elito, kuris, užuot vedęs mus pirmyn, tempia atgal. Mes galime būti puikūs kareiviai, bet jei turime generolus, kurie nežino kur eina, turime imtis atsakomybės patys.

– Ar ieškojote partijos, su kuria norėtumėte dalyvauti rinkimuose, ar partija jus surado?

– Kažkaip natūraliai viskas susiklostė. Lietuvoje iš pat pradžių liberalai traukė jaunesnę kartą, dabar atsinaujinimo procesas prasidėjo Tėvynės sąjungos-krikščionių demokratų partijoje. Sutinku nemažai jaunų žmonių, kurie yra konservatyvių pažiūrų ir eina į politiką. Irena Degutienė ir kiti partijos vadovai užleido vietas naujos kartos atstovams vienmandatėse apygardose, ir mes turime įrodyti, ką sugebame. Tiesa, partijoje vyksta pirminiai rinkimai, ir partijos nariai balsavo, kad aš dalyvačiau Naujamiesčio apygardoje. Ši apygarda dažnai vadinama užsienine, nes jai priskiriami užsienyje gyvenančių lietuvių balsai. Manau, jog partija mane tikslingai parinko dalyvauti rinkimuose būtent šioje apygardoje, nes esu pirmosios vėl nepriklausomybę atkūrusios Lietuvos diplomatijos kartos atstovas.

– Ar galima būtų sakyti, jog Jūsų sėkmės rinkimuose atveju užsienyje gyvenantys lietuviai turės savo atstovą Lietuvos Seime?

– Už mano pečių yra ketvirtadalis lietuvių tautos, kuris niekaip neįsijungia į visuomeninį procesą Lietuvoje. JAV, kur Lietuvos pasus turinčių lietuvių nėra tiek daug, rinkimuose balsuoja apie 3 000 žmonių. O Londone, kur turinčių žalius pasus gyvena daugiau kaip 100 000, rinkimuose balsuoja tik apie 5 000. Didžiojoje Britanijoje gyvenantys lietuviai galėtų padaryti revoliuciją Lietuvoje, jei visi nutartų balsuoti rinkimuose. Žinoma, jie bus teisūs sakydami – įveskite balsavimą internete, ir mes dalyvausime rinkimuose... Savo tikslą matau kaip jų

sugrąžinimą į Lietuvą, į Lietuvos verslą ir politiką. Jei mums pavyktų sugrąžinti bent mūsų naujų emigrantų vaikus, Lietuva būtų tikrai stipri ir šiuolaikiška valstybė. Būtų mažiau gerianti ir geriau uždirbanti. Kol Lietuvoje dominuos rusų kalba ir rusų televizija, toli nenueisime. Kalbuosi ir su Lietuvos verslo vadovais, planuojame, kaip sugrąžinti darbo jėgą. Lietuvoje labai trūksta išsilavinusių, kvalifikuotų, užsienio kalbas mokančių žmonių, nesinori prisivežti jų iš kitų šalių ir turėti problemų vėliau, – matome, kas vyksta kitose Europos valstybėse.

– Esate ne tik diplomatas, dėstote Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje, dėstote dar jaunesnei kartai. Ar jie pasiruošę balsuoti rinkimuose, dalyvauti politikoje ir imtis atsakomybės už valstybę?

– Aš, galima sakyti, mačiau ir melo, ir tiesos, tamsos ir šviesos, nes mokyklą baigiau dar sovietiniais metais. Matau, jog jaunoji karta yra kur kas gablesnė už mus ar dar vyresnę kartą. Naujosios kartos lietuviai yra kaip čikagiečiai ar londoniečiai, – jie yra normalūs Vakarų lietuviai. Jų negali papirkti, dažniausiai jie neturi tolerancijos korupcijai ar alkoholiui, jie visai kitokie žmonės. Jie nenusirašinėja ir neapgaudinėja. Mano vaikams niekuo nesiskiria nuo Čikagos dipukų vaikų. Jeigu mums pavyktų Lietuvą sklandžiai perduoti į šitos kartos rankas, tuomet – mes saugūs. Mūsų jauni žmonės brandesni, nei JAV, nes gyvename iššūkių zonoje, pagaliau ir Lietuvos viduje viskas anaipol nėra gerai. Kas trečias Lietuvos gyventojas yra ties skurdo ar už jo ribos, ir jauni žmonės tą mato arba patys patiria. Jie

išmoksta kabintis už gyvenimo ir yra stipresni nei jų bendraamžiai turtingose Vakarų valstybėse.

JAV politikai buria apie save jaunimą, samdo internus, stažuotojus. Lietuvoje tos tradicijos nebuvo, tad ko stebėtis, kad nėra kam perimti. Lietuvoje tebėra labai aukštas darbo jėgos apmokestinimas, ir iš smulkių įmonių daug atimama dar net joms nepradėjus verslo. Smulkias įmones dažnai kuria jauni žmonės, kurie, susidūrę su tokia sistema, išvažiuoja į užsienį, ir mes juos prarandame. Izraelyje susižavėjau sistema, kurią dabar mėgina taikyti ir lenkai, – sugrąžinimo programa. Skiriama finansinė parama tiems, kurie nori grįžti. Jei reikia, jiems surandamas darbas ir netgi stogas virš galvos, Izraelyje yra netgi Imigracijos ir absorbcijos ministerija.

Lenkai tai taip pat pradėjo daryti, jie susigrąžino nemažai jaunų žmonių, pabrėždami paramą šeimai ir vaikams. Londone socialinės garantijos karpomos, o grįžus į Lenkiją skiriami 500 zlotų per mėnesį, tik, prašom, auginkit vaikus Lenkijoje.

Tuo tarpu mes turime „Globalios Lietuvos programą“, kurios idėja lyg ir yra – jūs likite, kur esate, o mes pas jus atvažiuosime.

Esame emigrantų tauta, ir reikia tai pripažinti, bet tokie yra ir airiai ar italai. Italijoje, beje, nuėita toliausiai, nes kiekvienas emigrantų regionas turi savo atstovą parlamente.

Dviguba pilietybė yra rizikinga, bet turėtų būti prieinama gyvenantiems partnerių valstybėse. Izraelis išaugo nuo pusės milijono iki aštuonių milijonų žmonių, ir dabar yra stipriausia ir turtingiausia valstybė regione.

– Pabaigoje norėčiau paklausti, ką veikia Jūsų žmona Lina, kuri pokalbyje prieš išvykdamą iš Washingtono užsiminė, jog turi naujų idėjų grįžusi į Lietuvą?

– Taip, idėjų Lina turi, bet ją iškart surado jos buvusieji darbdaviai – tai tik dar kartą įrodo, kaip Vilniuje trūksta kvalifikuotos darbo jėgos. Jei esi jaunas, moki užsienio kalbą, nebijai darbo, darbą gausi labai greitai.

Kalbėjosi
Roseta Vingevičiūtė-Wilbur

TELKINIAI

Lietuvių Fondas įsitikinęs –
lietuvių liepsną bus kam perduoti

LAIMA APANAVIČIENĖ

Baigiantis 2015-iesiems Lietuvių Fondą užplūdo laišškai su sveikinimais. Visada malonu gauti sveikinimą, visi jų laukiame ir jais džiaugiamės. Tačiau šį kartą (te nesupyksta kiti Lietuvių Fondo sveikintojai) norime pasidžiaugti jaunų žmonių laiškais Lietuvių Fondui. Jie atkeliavo ne tik iš plačiosios Amerikos. Atlantą jie perskrido ir iš Lietuvos, ir iš Europos universitetų, kuriuose mokslo aukštumų siekia jaunieji lietuvačiai. O progą parašyti sveikinimą ar laišką pasidalinti savo pasiekimais jaunimui suteikė prieš Naujus metus studentams nusiųsta žinia, jog jiems paskirta Lietuvių Fondo stipendija.

2015 m. Lietuvių Fondą pasiekė 121 prašymas LF stipendijoms gauti. 2015 m. lapkričio 21 d. vykusiame Pelnų skirstymo komiteto (PSK) Stipendijų pakomitečio posėdyje buvo nutarta patenkinti 71 prašymą (59 proc.). Prašoma suma buvo 547,533 dol., stipendijoms skirta 170,000 dol. (31 proc. prašomos sumos). Dar 34,967 dol. studentų stipendijoms paskirta iš LF vardinių fondų. Šių fondų steigėjų nurodymu tokios stipendijos dažniausiai skiriamos tam tikrų studijų studentams Lietuvoje, o kandidatus šioms stipendijoms gauti atranka pačios mokslo įstaigos.

Dabartinis jaunimas dažnai vadinamas saviemylių, autoritetų negerbiančių, tinginių karta, paveikta vartotojiškos kultūros. Tačiau skaitant jų prašymus Lietuvių Fondui stipendijoms gauti ir atsiųstus padėkos laiškus matai ir kitą jaunimą – pozityvų, žingeidų, aktyvų, tikintį, kad reikia drąsiai imtis naujovių, nebijoti iššūkių. Ir tas labai džiugina.

Kas tie studentai, gavę LF stipendijas? 44 LF stipendininkai siekia bakalauro, 18 – magistro, 9 – mokslų daktaro laipsnio Šiaurės Amerikos (54 – JAV, 1 – Kanadoje), Europos (11) ir Lietuvos (5) aukštosiose mokslo įstaigose. Net 18 studentų, 2015 m. gavusių LF stipendijas, studijuoja su medicina susijusius mokslus, 8 – biologiją ir chemiją, 9 – įvairias meno šakas, 4 – architektūrą.

Gyvendami JAV puikiai žinome, kiek kainuoja mokslas aukštojoje mokykloje. Tą supranta ir LF stipendininkai, tad savo laiškuose džiaugiasi jiems skirtomis stipendijomis.

Pavartykime kartu jų atsiųstus laiškus

Šiais metais baigiu studijas Rhodes College (Memphis, TN) ir jūsų skirta stipendija padės man

LF stipendininkas Dainius Grabliauskas (trečioje eilėje pirmas iš k.) – Lietuvių tautinių šokių grupės „Suktinis“ narys. Asmeninio archyvo nuotr.

2015 m. Lietuvių Fondo Broniaus Bieliuko ir Vandos Daugirdaitės-Sruogienės vardinių stipendijų įteikimas VDU Lietuvių išeivijos institute (iš k.): Regina Sabonytė, LF atstovas Lietuvoje Leonas Narbutis, Eglė Vėbraitė, Solveiga Lukminaitė, Lietuvių išeivijos instituto vadovas prof. Egidijus Aleksandravičius, Ugnė Marija Andrijauskaitė, Ričardas Jaramičius. Arūno Antanaičio nuotr.

susimokėti už mokslą bei suteiks galimybę dalyvauti mokslinėse konferencijose Los Angeles ir Meksikoje 2016 metų pavasarį. (Akvilė Zakarauskaitė).

Ši stipendija man – tai tarsi dar vienas žingsnis, siekiant užsibrėžto tikslo. (Dainius Grabliauskas)

Nuoširdžiai dėkoju už Jūsų dosnumą, kuris leidžia man mokytis puikiam kotedže, padeda sutelkti visą dėmesį akademiniam pasiekimams ir skatina siekti savo svajonių. (Greta Radvilaitė)

Tai – įvertinimas ir paskatinimas, įpareigojantis tęsti mano užsibrėžtus tikslus. (Ugnė Dinsmonaitė)

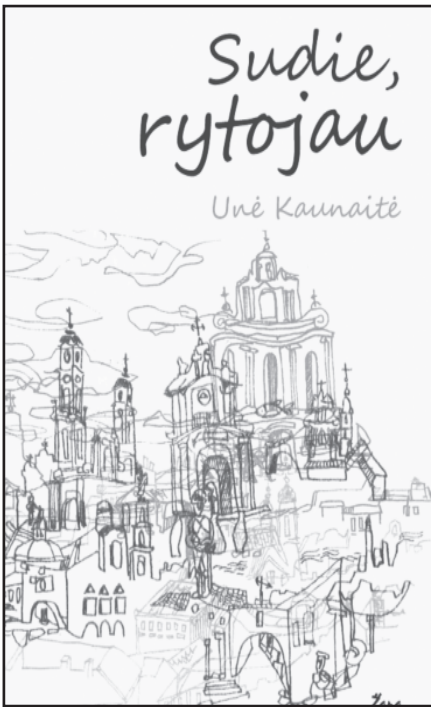
Tai – ypatinga dovana, įvertinimas, o taip pat paskatinimas sėkmingai tęsti mokslus. (Vaida Narytė)

Daugelis studentų laiškuose pasakoja apie savo studijas, dalijasi išpuodžiais:

Siekiu geriausių studijų rezultatų, atlieku mokslinius tyrinėjimus oftalmologijos srityje, rengiu publikacijas, dalyvauju konferencijose, pristatau tezes, vasaromis atlieku praktikas akių ligų skyriuose. (Rūta Kinderytė)

Ši parama man padės pasiekti savo tikslą – tapti gydytoja ir suteiks galimybę šią vasarą važiuoti į Stokholmą dirbti su gydytojais iš viso pasaulio bei padės tęsti medicininius tyrimus. (Ieva Juška)

Esu chemijos inžinerijos doktorantūros studentė ir turiu naujų iššūkių. Pirmą kartą man pavesta globoti

LF stipendininkės Unės Kaunaitės knyga „Sudie, rytojau“.

jauną doktorantą, kuriam turėsiu padėti kaip mokslininkui. Nelengvas darbas! Bet, manau, tai bus labai naudinga patirtis. <...> Dar viena nauja patirtis – pradėjau dirbti profesoriaus asistente. Smagu dirbti su studentais ir padėti jiems išmokti suvokti jiems dar nežinomą sritį! (Ieva Narkevičiūtė)

2015 metais 7 kartus vykau į Lietuvą vesti kursus gydytojams ir medicinos studentams. Mūsų įrodymais pagrįstas medicininis judėjimas jau sutelkė nemažai jaunosios kartos Lietuvos medikų ir veda prie

didesnio mokslinio tyrimo įrodymų taikymo medicinos praktikoje. (Tumas Beinortas)

Įdomu, kad stipendininkai ne tik dėkoja už gautą stipendiją, dalijasi savo pasiekimais ir svajonėmis, bet ir domisi LF veikla bei vardinių fondų įkūrėjais.

Štai Ieva Žeromskaitė rašo: Sužinojusi, kad stipendija paskirta iš LF Petro Viščinio vardinio fondo, pasidomėjau P. Viščinio gyvenimo faktais ir veikla išeivijoje. Buvau sužavėta jo iniciatyvumu. <...> Pagauta įkvėpimo stengsiuosi užsienyje įgytas žinias ir patirtį panaudoti grįžusi į Lietuvą.

Dėkodami už stipendijas daugelis jų rašo ir apie savo susizavėjimą Fondo veikla:

Jūsų Fondas lietuvių jaunimui yra nuostabus filantropijos pavyzdys. (Ričardas Jaramičius)

Ne kiekviena išeivijos bendruomenė turi tokią didelę, tiek daug pasiekusią, giliomis tradicijomis ir patirtimi galinčią pasigirti išeivijos organizaciją. (Gabrielė Bieliauskaitė)

Malonu žinoti, kad lietuviai rūpinasi kitais lietuviais ir remia labai svarius Lietuvių Fondo darbus. Gražu, kad tautiečiai padeda vieni kitiems įgyvendinti siekius. (Veronika Gaškaitė).

Daugelis jų ateityje taip pat numato prisidėti prie Fondo savo darbais. *Džiaugiuosi, kad išeivijos lietu-*

Organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ savanorė Daina Polikaitė su vaikų dienos centre „Vilties angelas“, Vilniuje.

viai, įkūrę neliečiamo kapitalo fondą, prisideda prie lietuvių kultūros ir švietimo išsaugojimo bei plėtojimo. Neabejoju, kad anksčiau ar vėliau ir aš tapsiu Lietuvių Fondo nariu, tuo pratęsdamas šią puikią idėją bei prisidedamas prie Fondo tikslų įgyvendinimo. (Vytautas Jakštas)

Tikiu, kad vieną dieną ir aš galėsiu paremti lietuvių kilmės studentus. (Raimunė Bartuškaitė)

Viliuosi, kad baigusi studijas galėsiu prisidėti prie Lietuvos kultūros ir švietimo sistemos bei Jūsų organizacijos tikslų. (Unė Kaunaitė)

Esu tikra, kad dabartinė stipendijų gavėjų karta, įskaitant ir mane, po kurio laiko taps Fondo rėmėjais ir tęs gražią savitarpio pagalbos tradiciją. (Monika Maminskaitė)

Aš irgi norėčiau padėti studentams ir gal net įkurti savo vardo stipendiją. (Gytis Kriaučiūnas)

Viliuosi savo darbais grąžinti lietuvių išeivijai šią man labai svarbią paramą bei sustiprinti Lietuvių Fondo matomumą ir žinomumą tarp jaunosios lietuvių išeivijos Europoje. (Simonas Černiauskas).

Kartais tenka išgirsti abejonių

apie stipendijų studentams skyrimą – neva stipendijos paskirtos, studentai baigia mokslus, tačiau nedalyvauja lietuviškoje veikloje, netampa LF nariais, netęsia pirmtakų pradėtų darbų. Tai nėra visiška tiesa. „Man yra didelė garbė būti Lietuvių Fondo gretose“, – rašo savo laiške LF stipendininkė Gabrielė Bieliauskaitė, o iš 71 studento, gavusio 2015 m. LF stipendijas, 17 yra Lietuvių Fondo nariai. Kai kurie aktyviai dirba lietuviškoje veikloje: Simonas Černiauskas – Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos narys, Gytis Kriaučiūnas dalyvauja Indianapoliso Lietuvių Bendruomenės veikloje, yra „Draugo“ laikraščio korespondentas, Rūta Kinde

rytė nuo pirmo kurso dainuoja universiteto chore „Neris“, Joris Grintalas kuria filmą apie slidinėjimą. Daug laiko organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ veiklai skiria Daina Polikaitė, aktyviai skautauja Amalia Glinskytė, o Unė Kaunaitė ne tik rašo straipsnius į internetines svetaines, bet ir yra išleidusi pasakų knygelę vaikams „Pasakų namučiai“, o jos romanas „Sudie, rytojau“ pateko į „Metų knygos“ rinkimus.

Visų neišvardinsi. Todėl norisi tikėti studentų žodžiais:

<...> Džiaugiuosi, kad esu lietuvis ir kad turime tokį Fondą, kuris padeda studentams. Baigęs mokslus šio Fondo aš neužmiršiu ir auka jį paremsiu. (Kajus Kavaliauskas).

Jūs skatinate mane ir visus šio Fondo stipendininkus ne tik gerai mokyti, bet ir kuo daugiau įsijungti į lietuvių bendruomenę: dirbti lietuviškose mokyklose, dalyvauti lietuviškose šokių ir dainų šventėse. Tegyvuoja iš kartos į kartą! (Ieva Česnulevičiūtė)

Tokie studentų žodžiai tik dar labiau patvirtina Lietuvių Fondo įsitikinimą – darbus bus kam perduoti, ir Fondo iškelta lietuviybės liepsna dar ilgai švies ateities kartoms.

Tuo pačiu norime pranešti, kad paraiškos 2016–2017 mokslo metams bus priimamos nuo 2016 m. rugpjūčio 15 d. iki spalio 10 d. Daugiau apie Lietuvių Fondo paramą studentams galite sužinoti apsilankę tinklalapyje www.lietuviufondas.org.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba (iš k.): Eglė Garrick, Angelė Kavakienė, Rolandas Žalnierius, Jūratė Caspersen, Arūnas Teišerskis, Dalia Henke, Dalia Shilas, Gediminas Karoblis ir Simonas Černiauskas.

Deimantės Dokšaitės nuotr.

Kai pildosi svajonės

Musninkų Alfonso Petrulio gimnazija 2013 m. Domantas Rolis (15 m.) ir jo rėmėja Marija Remienė. Asmeninio archyvo nuotraukos

Esu Domantas Rolis iš Musninkų – mažo Lietuvos miestelio, įsikūrusio šalia senosios Lietuvos sostinės Kernavės ir netoli dabartinės – Vilniaus. Nors mano gyvenimas verčia dar tik 18-uosius metus, bet jau

Širvintų kultūros centras 2009 m. Domantas Rolis (11 m.)

dabar tikrai žinau, kad noriu savo ateitį sieti su muzika, kuri mane lydėjo nuo mažens. Gimiau ir augau muzikaloje šeimoje – groja tėtis ir vyresnysis brolis Paulius. Brolis man yra didelis autoritetas: jis baigė Širvintų muzikos mokyklą, o dabar yra įkūręs ir vadovauja Musninkų miestelio liaudiškos muzikos jaunimo kapelai „Radvila“. Tikriausiai Paulius ir buvo tas žmogus, kuris mane pastūmėjo muzikon. Nors jau darželyje muzikos vadovė Aldona Sakavickienė manyje įžvelgė muzikalumo kibirkštį ir aš jau 5-erių metų pirmą kartą dainavau scenoje. Vėliau mokyklos renginiuose daugelį kartų savo dainomis džiuginau mokinius ir pedagogus.

Kartais bendraklasiai iš manęs pasišaipydavo ar paerzindavo, jog dainuoju, bet aš į tai nekreipiau dėmesio. Po truputį prisijaukinau sceną. Lipdamas į ją, jau nebejauciu didelės baimės ir įtampos, o noras dainuoti, kurti, tobulėti kaskart vis didesnis ir didesnis. Mano didelį norą dainuoti pastebėjo Musninkų Alfonso Petrulio gimnazijos direktorius Vladas Trakimavičius. Būtent jis paskatino mane mokyti muzikos Vilniuje, Artūro Noviko džiaz mokykloje.

Tačiau mokantis pas profesiona-

lius muzikus reikalingi ir nemaži finansiniai ištekliai. Bet neveltui sakoma, jog kai labai labai nori, svajonės pildosi. Mūsų kraštietė Marija Remienė, gyvenanti JAV, padėjo man įgyvendinti savo svajonę – nuo 2013-ųjų metų tapo mano rėmėja. Jos dėka jau trejus metus mokausi Artūro Noviko džiaz mokykloje Vilniuje. Šioje mokykloje dirba profesionalūs ir nuostabūs pedagogai, kurie moko vokalo, natų rašto bei muzikos paslapčių.

2014 metais dalyvavau konkurse „Dainų dainelė“. Sėkmingai perėjęs kelis etapus, patekau į pagrindinį „Dainų dainelės“ etapą, kurį transliavo Lietuvos televizija. Dalyvauju įvairiuose Lietuvos renginiuose, konkursuose, teko dainuoti vaikų globos namuose. 2015 metais mokytoja Ugnė Bakanauskaitė paskatino dalyvauti LNK televizijos muzikiniame projekte „Lietuvos balsas“. Labai džiaugiuosi, jog perėjau aklašias perklasas ir patekau į tolimesnius etapus. Aš nužengiau labai toli – iki finalinių kovų. Šiame projekte įgijau patirties, susipažinau su daug nuostabių atlikėjų, gavau vertingų pastabų iš žymiausių Lietuvos dainininkų, bet svarbiausia – atradau savo klausytoją. Dabar su kitais projekto dalyviais važinėjame koncertuoti į įvairius Lietuvos miestus. Muzika – visas mano gyvenimas. Ateityje taipogi save matau scenoje: dainuojantį, grojantį, kuriantį, savo dainomis džiuginantį Lietuvos, o galbūt ir

„Lietuvos balsas“ 2016 m. Domantas Rolis (17 m.)

užsienio žmones.

Ir iš mažo miestelio kilusio vaikiną svajonės gali pildyti, jei jo ketinimus kas nors paremia. Už savo svajonės įgyvendinimą bei galimybę eiti profesionalios muzikos keliu nuoširdžiai dėkoju savo globėjai Marijai Remienei. Žemai lenkiu galvą prieš Jus ir dėkoju Dievui, jog savo gyvenimo kelyje sutikau tokį nuoširdų, rūpestingą ir pasiaukojantį žmogų.

IŠ KELIONĖS SUGRĮŽUS

Nikaragva – nenuniokotas rojus

Tęsinys. II dalis sausio 2 d. laidoje

3. Nikaragvos ežero vidury

RAIMONDAS ŠENAUSKAS

Jau taip būna, kai tik apsipranti naujoje vietoje, pamėgsti ją ir reikia ją palikti. Paskutinę dieną vaikščiojame ežero pakrantėmis, maudomės, klaidžiojame po kalvas, gėrimės šiltu oru ir ramybe. Beeidami keliuku, pamatome mažą, sulinkusį garbaus amžiaus senuką. Jis visais įmanomais būdais stengiasi surišti pabirusius žabus, kuriuos sunkiai nešė ant savo nugaros. Ta žabų krūva beveik tokio pačio dydžio, kaip ir jis pats. Padedame jam viską tvarkingai surišti – pasirodo, kad tai pakankamai sunkus nešulys, ne sausuočiai, o medžių šakos, skirtos tvorom tverti. Net man nelengvas nešulys, o kur dar karštis. Po kelių minučių su Dalia susižvalgome ir nusprendžiame jam padėti. Paimame jo sunkų nešulį ir dviese jį tempiame keliuku. Senukas spėriu žingsniu seka iš paskos ir pirštais rodo kryptį namų link. Taip su nešuliu ir ižengiame į miestelį. Vietiniams tai tikra atrakcija, kaip du *gringos* tempia šakų krūvą, o vietinis mažytis seneliukas tipena iš paskos. Daug žmonių mums šypsojosi ir dėkingai mojavo ranka. Pagaliau pasiekiamo galutinį tikslą, esame gerokai pavargę ir vis spėliojame, kaip tokio amžiaus ir tokio smulkaus sudėjimo žmogus būtų susitvarkęs su sunkiu nešuliu. Mus pasitinka senuko šeima – keturios „sultingos“ moteriškos, trys imitę vyrai – o jis pats tuoj krenta į kėdę pailsėti. Mus pamatę šeimynykščiai nustebę dėkoja, kažką aptarinėja, o seneliukas atsistojęs labai nuoširdžiai mus apkabina ir dėkoja. Keistas žmogus, atrodo, toks susenęs ir pažeidžiamas, o jėgų turi ne mažiau už sportišką jaunuolį. Jaučiamės atlikę gerą darbą, o ir šiočia tokia pramoga, bet širdyje lieka slogus jausmas – jo kijos pagarbos senam žmogui...

Patraukiame į savo pamėgtą kavinukę ant ežero kranto, kur mums patiekiamą šviežiai kepta žuvis su bulvėmis – amerikietiskai didelė porcija, o skanumėlis – kaip pas mamą... Sultys ir stipri kava pagyvina išpūdžius ir nejučiomis suprantame, kad rytoj jau būsime kitoje vietoje ir, tikriausiai, čionai jau niekada nesugrįšime. Tai dar viena kelionių žavesio dalis – kai per trumpą laiką kažką pamėgsti ir greitai tai prarandi... Naktį Dalia sapnavo ta senuką, jis lyg šamasas pasidalijo keliais gyvenimiškais patarimais. Atsidėkojo...

Nikaragva yra pakankamai pigi šalis, bet taksi paslaugos Ometepėje brangios. Norint nuvažiuoti apie 20 mylių, reikia sumokėti nuo 25 iki 30 dolerių. Visuomeninio transporto beveik nėra.

Ankstus rytas, o mes jau važiuojame į kitą salos dalį, prie kito ugnikalnio – jau nebeveikiančio ir pasidengusio tropine žaluma. Apsis-tojame pas vietinius gyventojus *fazendoje*, kur pastatyti keli namukai turistams – dideli, gana prabangūs, moderniai įrengti (net nesitiki, kai žinai, kad aplink tiek daug skurdo). Įsikūrę nusprendžiame aplankyti San Ramon krioklį. Kelias mylias einame palei ežerą, grožimės gamta, ir pasiekiamo kavinę. Joje atsigaiviname, pailsime ir vėl į kelionę – reikės kilti į kalną apie 2 mylias. Atrodo ne tiek ir daug, bet kai jau esi nuėjęs ne vieną mylią dienos karštyje ir visą laiką kyli į kalną, kelias tampa ne toks ir patrauklus, nors gamta aplinkui labai graži, egzotiška. Sutikti keliautojai, grįžtantys nuo krioklio sako, kad iki jo dar gera valanda kelio, – o mes jau dabar esame pavargę. Visgi nusprendžiame pasiekti tikslą. Dalia nori tik vieno – kad netektų grįžti tamsoje. Jai jau užteko išpūdžių iš mūsų pasivaikščiojimo, pasišviečiant prožektoriumi. Ten buvo miestelis, lygumos, o čia – siauras kalnų ta-

Vulkanai lydėjo visos kelionės metu – sunku jų nepastebėti, kai iš viršukalnės veržiasi balti dūmai.

Raimondo Šenausko nuotraukos

kelis. Užklupus tamsai, tikriausiai reikėtų pasilikti nakvoti – tai saugiau, nei klaidžioti džiunglėmis naktį. Bekylant į kalną, keičiasi ir gamta – vėsesnis oras, daugiau ūksmingos augalijos, kartais iriamės pro krūmus, kartais einame išdžiūvusio upelio dugnu. Girdisi beždžionių rėkavimai, daug gražių drugelių, o mes vis kylame į viršų. Viena paguoda, kad grįžtant atgal, reikės tik leistis žemyn... Kelias vis nesibaigia, gamta kinta – jau buvo tropinis miškas, toliau lietaus miškas, dar vėliau debesų miškas... Jau visai praradę viltį, pagaliau pasiekiamo krioklį. Truputį pailsėję neriame nuo vulkano kraterio krašto į krentantį dušą. Nors aplink šlapia ir vėsu, šaltas vanduo iškart nuplauna nuovargį. Neapsakomas jausmas, kai stovi po milžinišku dušu, atgauni jėgas ir kalnų vandens vėsa įsiskverbia į kiekvieną kūno ląstelę. Dar pasimėgaujame gražiu vaizdu, pasišnekame su keliais pakeleiviais ir laikas keliauti

Pamatytas vaizdas pakerėjo, o iš vulkano kraterio tekantis „šaltas dušas“ kaip mat atgaivino.

atgal. Nors kelionėse ir teko matyti kitokių krioklių, bet reginys buvo vertas tų pastangų. Paprastai į jį kopia tie ištvermingieji, kurie kitą dieną pasiryžta įveikti vulkaną – tai geras apšilimas prieš tokį žygį.

Palengva leisdamiesi žemyn grožimės mišku, augmenija ir vis stebimės, kaip mes taip atkakliai lipome į viršų. Pakeliui mus vėl aptinka beždžionių būrelis. Jau beveik temsta, beždžionės tampa aktyvios ir mes joms nepatinkame. Gana žemai nusileidusios nuo medžių, jos mus gąsdina, riaumoja, purto šakas. Bet mes gražiai su jomis atsisveikiname ir skubame savais keiais. Beveik sutemus pasiekiamo neasfaltuotą keliuką, kuris mus nuves namų link. Bet tai dar kelios mylios – ilgas kelias gerokai pavargusiems žmonėms. Ir štai įvyksta maloni staigmena – pravažiuoja mašina, mes ją stabdomė ir du turistai sutinka mus pavežti. Porelė iš Amerikos, studentai. Važiuojame gal 20 minučių, net nesinori pagalvoti, kaip būtų reikėję eiti šį atstumą tamsoje.

Po išpūdžių, nuovargio labai atgaivino karštas dušas ir soti vakarienė. Po to – nėra nieko maloniau, kaip ištiesus pavargusiais kojas pasisupti hamake, klausantis džiunglių garsų. Apie septintą valandą vakaro visame kaimelyje užgesinamos visos šviesos, tampa tamsu.

Pro atdarą langą ryte veržiasi ryto gaiva. Aušta, kažkas krebžda po langu, kažkas karstosi medžiais. Staiga, šalia mūsų namelio medyje, suriaumoja beždžionė. Lyg ir neturėtų ji gyventi kaimelyje. Vis dėlto žmonės aplink, viena kita mašina pravažiuoja... Vėliau *fazendos* šeimnininko paklausiau, iš kur čia jos... Pasirodo, beždžionės nusileidžia iš kalnų vogti sultingų ir saldžių vaisių. Jie juk skanesni už paprastus medžių lapus. Taip ir pasilieka kaimė, kol šunys neišvaro. Likusias kelias dienas turėjome nematomą, bet labai girdimą kaimyną. Visą dieną paskiriame pasivaikščiojimams po apylinkes. Malonu pasinerti į vis besikeičiančią gamtą – tai beveik lietuviškos pievos, į berželius panaši augmenija, po to tropinių sodų oazė, gūdzios džiunglės. Net sunku suvokti, kokia didelė gamtos įvairovė gali būti mažame žemės plotelyje.

Gamta kelia žavesį, nors aplink ganėtinai skurdūs vaizdai. Mašinų nedaug, žmonės eina pėsčiomis, važiuoja dviračiais ar arklių traukiamuose vežimuose. Bevaikščiodami pastebime laukuose dirbančius žmones, kas jodinėja arkliais, kas sodina mažus medelius, kas kulia spragilais...

Nors nedaug laiko esame Nikaragvoje, bet nejučia ji tampa sava, gal dėlto, kad keliaujant mes mėgstame vaikštinėti atokesnėmis miestelių gatvėmis, kur tikrai nesutiksi turistų ir gali iš arčiau pamatyti visai kitokių vietinių gyvenimą. Nuosta-

Mūsų laikinieji namai – puikus pasirinkimas poilsiui.

bu, kaip greitai žmogus įsilieja į naują aplinką! Pa- gyventum dar kelias dienas ir viskas taptų taip ar- tima, tarsi gyventum čia visą gyvenimą. Kaip be- būtų, žmogus yra gamtos dalis, o ne kokios tai sant- varkos ar organizacijos. Gamtos prieglobstyje tai la- bai greitai supranti.

Temstant maudomės šalia senos prieplaukos, iš kurios kažkada vergų pagalba buvo plukdomos ka- vos pupelės (beje, geriausia Nikaragvos kava noks- ta šalies šiaurėje ir jos vidurinėje dalyje) ir kitos gė- rybės. Gera vieta maudytis ir stebėti saulėlydį. Su- tinkame porelę iš Olandijos (gal jau trečią kartą šio- je kelionėje) – tai džunglėse, tai autobusų stotyje, o dabar pasinerdami į šiltą ežero vandenį. Kažkokie keliai mus vis suveda. Vakarieniaujant šnekamės su *fazendos* šeimininku. Jis daug pasakoja apie salą, jos papročius, praeitį ir problemas.

Jis papasakojo, kad Nikaragvoje statomas di- džiuolis kanalas, sujungiantis Ramųjų vandenyną ir Karibų jūrą. Vietiniai gyventojai dėlto labai nerimau- ja ir baiminasi, kad iš jų bus atimtos žemės, kad ka- nalas subjauros Nikaragvos ežerą ir padarys nepa- taisomos žalos gyvūnijai, gamtai, išigalės kinai. „Nico” gyventojų neguodžia netgi tai, kad šio pro- jekto įgyvendinimas sukurtų naujų darbo vietų ir pritrauktų daugiamilijardines užsienio investici- jas.

Vieną dieną nusprendžiame prisiminti vaikys- tę ir pasivažinėti dviračiais. Jau daug metų to ne- darėme. Išsinuomojame dviračius, kad per gerą pusdienį apsukti ratą aplink dalį salos. Bet net neį- tariame, kad taip bus sunku minti pedalus. Supran- tame tai tik tada, kai išvažiuojame į neasfaltuotą ke- lią, dar ir labai akmenuotą, į kai kurias kalveles ten- ka dviračius užstumti, o ir dienos karštis mus pa- siveja – visą dieną jokio pavėsio. Suprantame, kad vietoj lengvo pasivažinėjimo laukia varginanti die- na. Bet ką padarysi, tik guodi save stebėdamas, kaip vietinės moterys ant dviračių užsisodinusios po du vaikus ir dar ryšulių krūvą pedalus mina gan ne- sunkiai.

Pakeliui užsukame pasižiūrėti senųjų civiliza- cijų palikimo – iškaltų akmenyse įvairių figūrų, sim- bolių. Daugiau apie jas nieko ir nežinoma. Vienoje pasiūrėje sustojame pavalgyti. Pagyvenusi moteris pasiūlo tai, ką tuo metu gali pagaminti (tokiose vie- tose valgiaraščio nesitikėk). Paprastai maistas būna šviežias ir paprastas. Belaukdami valgio, gurkšno- jame sultis ir kavą, stebime pilką paršelį, kuris la- bai susikaupęs knisasi krūmuose ieškodamas kaž- ko gardaus. Pavalgę ir padėkoję už svetingumą, ei- name pasivaikščioti prie ežero. Kaip teigia vietiniai, ši vieta pati geriausia maudynėms. Labai švarus van- duo ir puikūs vaizdai. Ir nei vieno žmogaus. Kelis kartus išsimaudome ir grįžtame prie kelio. Mūsų pil- kas paršelis jau pririštas prie medžio ir dėlto labai nelaimingas. Savo jausmus jis išreiškia gailiu žvy- gavimu. Net ir mums tampa aišku, kad jis tikrai siel- vartauja. Tikriausiai kažkas labai skanaus liko krūmuose...

Į kaimelį grįžtame neskubėdami, stebėdami aplinkinį gyvenimą. Žmonės grįžta iš darbų, gami- na valgį, šnekučiuojasi, žaidžia vaikai, bėgioja šunys, kiaulės. Nebe taip karšta ir guodžia mintis, kad ne-

Saulėi leidžiantis smagu pasimaudyti šiltame ežere.

užilgo pasinersime į gaivinantį vandenį ir bus dar vienas gražus saulėlydis. Taip ir buvo. Jau einant link namų, tamsoje mus užkalbino vyras. Jis dirba mokytoju ir pasiūlė mus pavedžioti po vietinę mo- kyklą. Pasirodo, ji pastatyta iš apmūrytų, tuščių plas- tikinių butelių. Jų buvo panaudota dešimtys tūks- tančių. Vienas žmogus praleido pusantrų metų juos rinkdamas. Ši mokykla yra išlaikoma iš privačių aukų, tad mokslas joje nemokamas. Nors ekskursi- ja vyko apsirengus maudymuisi skirtais drabužiais ir apsigobus rankšluosčiais, visi buvome laimingi – ir mokytojas, ir mes.

Kaip bebūtų gaila, šeštą valandą ryto mes pa- liekame taip pamėgtą Ometepės salą. Savaitė joje pra- bėgo nepastebimai. *Fazendos* šeimininkas savo ma- šina mus nuveža į prieplauką. Nors labai anksti, in- dėnės jau pardavinėja pusryčiams skirtą maistą. Kava, kakava, šiltas ryžių gėrimas, įvairūs užkan- džiai. Patogiai įsitaisome ant denio. Gaivus ryto vė- jas, dar nekaršta saulė ir tolstanti sala, kurioje pa- likome dalelę savęs.

Po geros valandos išlipame jau kitame krante, laukia ilga kelionė iki Managvos, o iš ten į šalies gi- lumą. Pamatome stovintį autobusą su užrašu „Ma- nagva”. Centrinėje Amerikoje žmonės paprastai keliauja amerikietiškais mokykliniais autobusais, kurie atranda antrą savo gyvenimą po važinėjimo JAV keliais. Susidedame daiktus ir pasineriame į vie- tinį gyvenimą. Autobusas išvyksta tada, kai susi- renka pakankamai žmonių. Tai gali būti ir už va- landos, ir už dviejų. Stebime autobuso vairuotojus, kurie taip kruopščiai rūpinasi savo „maitintoju” – jis visas išpuoštas, švarus, viduje visa namų teatro

aparaturą, garsiai skamba muzika, visi linksmi. Įli- pa sena indėnė ir siūlo nusipirkti kažkokio maisto, supakuoto į paprastus maišelius. Vairuotojas nusi- perka, atplėšia maišelį ir pasiūlo man paragauti. Pa- imu gabalėlį – visai skanu, tik nežinau, kas tai. Pa- sirodo, kad tai kokoso riešuto drožlės, sumaišytos su tamarindo vaisiais ir razinomis. Nusiperku kelis maišelius. Su kava dar skaniau. Indėnė (apie 70 metų), patenkinta pavykusia prekyba, pradeda taip jaunatviškai šokti, kad vairuotojas net priverstas pagarsinti muziką. Atrodo, toks menkniekis, o su- kurta maža šventė.

Saulėta, aplinkui raibuliuoja ežeras, visų muo- taika puiki, nors ir tenka gan ilgai laukti, kol auto- busas pajudės.

Pagaliau išvykstame, užsukame į kelis miestus. Sukrečiantis vaizdas stebint, kaip keleiviai, norin- tys važiuoti autobusu, į jį patenka. Autobusas tik pri- stabdomas, žmonės įšoka į važiuojantį, o iššokę dar pabėgėja, kad nepargriūtų”. Įtariu, kad šis autobu- sas keleivius veža nelegaliai.

Po kelių valandų pasiekiame Managvą. Pirmas išpūdis – nemalonus, ypač po nuotaikingos kelionės gražiomis vietomis. Mašinų srautas, chaosas, skur- das, dulkės, minios žmonių. Autobusų stotyje visi rė- kauja, kiekvienas vairuotojas stengiasi pirmas pri- sivilioti keleivį ir išodinti į savo mašiną, net neži- nodamas, kur mums reikia važiuoti. Bet tai ne pir- mas kartas ir jei sugebi nepasiduoti tam chaosui, ga- lima ramiai susitarti ir dėl kainos, ir dėl maršruto. Iš vienos stoties pervažiuojame į kitą – tai lyg ir eks- kursija po sostinę. Gerai, kad čia ir neapsistojome, nes išpūdžio sostinė nepadaro. Sėkmingai pasiekę kitą stotį, labai greitai atsiduriame tvankiame autobuse – laukia trijų valandų kelionė į Matagalpą.

Bus daugiau

Tokiais autobusais, prikeltais antram gyvenimui, važiuoja ir turistai, ir vietiniai gyventojai.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Sausio 13 byloje pagarsintas kaltinamasis aktas

Vilnius (ELTA) – Vilniaus apygardos teismas po pertraukos toliau nagrinėja vadinamąją Sausio 13-osios bylą. Vasario 8 d. į teismo posėdį atvyko gynėjai, kaltinamieji, buvę sovietų karininkai – pareigūnų į teismą atvesdintas ir šiuo metu Lietuvoje su laikytas Rusijos pilietis Jurijus Melis ir Lietuvoje gyvenantis Genadijus Ivanovas, iš kurio atimti asmens dokumentai. Posėdyje nepasirodė nė vienas nukentėjusysis.

Teismas jau anksčiau priimta nutartimi yra nusprendęs bylą nagrinėti nedalyvaujant užsienyje gyvenantiems kaltinamiesiems, iš kurių dauguma rusai, baltarusiai ir ukrainiečiai. Vilniaus apygardos teismo teisėjų kolegijai pirmininkaujančiai teisėjai Ainorai Kornelijai Macevičienei leidus valstybinį kaltinimą palaikantys prokurorai Gintautas Paškevičius ir Daiva Skorupskaitė-Lisauskienė baigė

skaityti kaltinamąjį aktą.

Perskaičius kaltinamąjį aktą savo kaltės teigė nepripažįstantys nei posėdyje dalyvaujantys G. Ivanovas, nei J. Melis, tačiau jie sutiko duoti parodymus. Apie kaltės nepripažinimą pareiškė ir kiti kaltinamųjų advokatai, tarp jų sovietų armijos Vilniaus garnizono vado Vladimiro Uschopčiko, buvusio specialiosios paskirties dalinio vado KGB atsargos pulkininko Michailo Golovatovo gynėjai.

Taip pat Vilniaus apygardos teismo teisėjų kolegija nutartimi priėmė pradėti įrodymų tyrimą. Ši byla savo apimtimi ir kaltinamųjų skaičiumi yra viena didžiausių baudžiamųjų bylų nepriklausomos Lietuvos teismų istorijoje. Nukentėjusiųjų šioje byloje – beveik 500, liudytojų – apie 1 tūkst. Bylą sudaro 709 tomai, iš kurių vien kaltinamasis aktas – 13 tomų. Kaltinamuosius gina 65 advokatai.

Vilniuje priešintasi imigracijai

Vilnius („Draugo“ info) – Vasario 6 dieną Vilniuje, priešais Europos Komisijos atstovybės Lietuvoje biurą surengta Visuomeninio komiteto prieš priverstinę imigraciją ir asociacijos „Nacionalinis interesas“ akcija, kurios metu buvo pristatyta 30 metrų ilgio peticija su daugiau kaip 24 tūkst. piliečių parašais.

Tą pačią dieną pilietinės akcijos prieš nelegalią migraciją vyko kituose Europos miestuose.

Bendroje europiečių rengiamos akcijos deklaracijoje, kurią pasirašė ir asociacija „Nacionalinis interesas“, teigiama, kad ją pasirašiusieji gerbia Europos šalių suverenitetą ir visų Europos šalių piliečių teisę tvarkyti savo vidaus reikalus taip, kaip jie to pageidauja, taip pat pasiryžę apsaugoti Europą, žodžio laisvę ir visas kitas pilietines teises.

Lietuvoje akcijos metu buvo ke-

liamas reikalavimas atšaukti neatsakingai priimtą įstatymo pataisą, leidžiančią perkelti migrantus iš trečiųjų šalių.

Tuo pat metu Vyriausioji rinkimų komisija įregistravo Lietuvos piliečių įstatymų leidybos iniciatyvinę grupę, kuri siekia pripažinti netekusiu galios pernai lapkritį pataisytą įstatymą „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir ragina jį kuo skubiau keisti.

Grupės atstovų teigimu, šiuo įstatymu Lietuva išpareigojo beatodairiškai priimti ir globoti bet kurį nelegalų atvykėlį. Esą neatkreipiamas dėmesys į Lietuvos Konstitucijos reikalavimą valstybei užtikrinti piliečių saugumą ir gerovę, pagrindines teises bei laisves.

Vilniuje surengta akcija „30 metrų parašų prieš priverstinę imigraciją“ – bendro europiečių protesto dalis.

Karališkas eksponatas Vilniuje: kalavijas

Karališka insignija.

Valdovų rūmų nuotr.

Vilnius (Alfa.lt) – Vienoje iš Valdovų rūmų menių specialistai atsargiai išpakavo ir į eksponavimo vitriną įkėlė iš Varšuvos karališkosios pilies (Lenkija) atkeliavusią istorinę vertybę – Abiejų Tautų Respublikos ordinų ceremonijų kalaviją. Jis buvo sukurtas Lietuvos didžiojo kunigaikščio ir Lenkijos karaliaus Stanislovo Augusto Poniatovskio karūnacijai.

Apie 1764 m. Varšuvoje nukaldintas kalavijas – ir meno šedevras, ir neį-

kainojama istorinė vertybė. Kalavijas – beveik metro ilgio, jam sukurti prireikė aukso, sidabro, emalio, plieno ir aksomo. Ant geležtės puikuojasi įrašas „Stanislaus Augustus Rex Dedit ANNO 1764“.

Bene vienintelę išlikusią karališkąją insigniją – apie 1764 m. Varšuvoje nukaldintą kalaviją bus galima pamatyti nuo vasario 16 dienos Valdovų rūmuose veiksiančioje tarptautinėje parodoje „Šventojo Stanislovo ordinas“.

Šiaurės Korėja paleido raketą

Pchenjanas (Faktai.lt) – Šiaurės Korėjos valstybinė agentūra pranešė, kad šalyje sėkmingai paleistas ilgojo nuotolio raketas nešantis palydovas „Kwangmyongsong-4“.

Didžiosios pasaulio šalys dar anksčiau pasmerkė tokius Pchenjano planus įtardamos, jog tai tėra priedanga balistinės raketos technologijos bandymui.

Jungtinių Tautų (JT) generalinis sekretorius Ban Ki-moon kreipėsi į Šiaurės Korėją kviesdamas baigti pro-

vokacinius veiksmus ir gerbti tarptautinius išipareigojimus.

Australijos, Japonijos bei Pietų Korėjos valdžios pasmerkė šį Šiaurės Korėjos veiksmą. Australijos užsienio reikalų ministerija teigė, jog „Šiaurės Korėja yra grėsmė visam regionui ir pasauliui“.

Pietų Korėjos prezidentė Pak Kun-he pakvietė įvesti dar griežtesnės sankcijas Pchenjanui. JT Saugumo taryba dėl tokių Šiaurės Korėjos veiksmų sukvietė skubų posėdį.

JT: J. Assange turi būti laisvas

J. Assange vis dar Ekvadoro ambasadoje Londone.

abc.net.au nuotr.

Stockholmas (LRT.lt) – „Wiki-leaks“ įkūrėjas Julian Assange turėtų būti laisvas ir jam sumokėta kompensacija už neteisėtą laisvės apribojimą – paskelbė Jungtinių Tautų (JT) specialioji darbo grupė.

44-erių J. Assange, kuriam gresia būti perduotam Švedijai dėl kaltinimo išprievartavimu, kurį jis pats neigia,

nuo 2012 m. yra pasiprašęs prieglobsčio Ekvadoro ambasadoje Londone.

Jungtinė Karalystė ketina užginčyti JT grupės išvadą. Šalies užsienio reikalų sekretorius P. Hammond pareiškė, kad J. Assange bėga nuo teisingumo ir nors gali bet kada išvykti, vis tiek turės susidurti su Švedijos teisėsauga.

Protestai prieš žemyno islamizaciją

Drezdenas (Alkas.lt) – Tūkstančiai protestuotojų prieš Europos islamizaciją šio savaitgalio dienomis išėjo į Europos miestų gatves.

Šių veiksmų rengėjas – PEGIDA (Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes – Pa-

triotiniai europiečiai prieš vakarų islamizaciją). Daugiausiai jų susirinko Vokietijos mieste Drezdene.

Eisenos vyko Olandijoje, Austrijoje, Airijoje, Lenkijoje, Prancūzijoje, Čekijoje, Slovakijoje, Nyderlanduose, Britanijoje ir net Australijoje.

Mokslininkai apie ateinančius 5 metų orus

Londonas („Mano ūkis“) – Britų mokslininkai prognozuoja, kad per ateinančius penkerius metus oro temperatūra mūsų planetoje toliau kils. 2016-ieji gali būti patys karščiausieji metai per visą meteorologinių stebėjimų laiką.

Pasak mokslininkų, šiuos procesus nulems itin didelė šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisija, o taip pat klimato reiškinys El Ninjo (Ramiojo vandenyno paviršiaus temperatūrų svyravimai netoli pusiaujo), kurio metu išilę vandenys juda Rytų kryptimi.

2017-aisiais rekordų gali būti išvengta. To priežastimi mokslininkai nurodo reiškinį La Ninjo, kuris yra priešingas El Ninjo. Po to temperatūra vėl gali šilti.

„Tikslesnių prognozių pateikti negalime, nes mūsų įžvalgos pagrįstos šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio skaičiavimais. Tokį svarbų veiksnį kaip vandenyno temperatūra mes ne

Nuo El Ninjo priklauso klimato kaita.

Technologijos.lt nuotr.

visada pajėgūs prognozuoti“, – komentavo Jungtinės Karalystės meteorologijos tarnybos atstovas.

Siekiant pagerinti prognozes, viso pasaulio mokslininkai modifikuoja šiuo metu naudojamą stebėjimo ir matavimo plūdūrų sistemą „Argo“. Ši sistema leidžia nustatyti vandens druskingumą ir temperatūrą iki 2 000 m gylyje. Patobulinus sistemą bus įmanoma gauti duomenis iš 5 000 m gylio, o tai leis pateikti dar tikslesnes prognozes.

Misijų kelionės

VI kelionė [1985 m. gegužė – paskutinė kelionė į Pavolgį, kurioje dalyvavo kun. Juozas Zdebskis]

Vasario 5 d. suėjo 30 metų nuo kunigo Juozo Zdebskio mirties. Štai jau du mėnesius pagerbdami jo atminimą spausdiname ištraukas iš prisiminimų knygos „Kryžiaus ir Meilės kelias. Prisiminimai apie kunigą Juozą Zdebskį“ („Lumen“, 1996). Šiandieną – paskutinis iš šešių (pirmasis – sausio 5 d. laidoje) gydytojos Birutės Žemaitytės pasakojimas apie kunigo J. Zdebskio misijos keliones.

Kun. J. Zdebskis po rekolekcijų. Apie 1985 m. Asmeninio archyvo nuotr.

BIRUTĖ ŽEMAITYTĖ

Vėl rengiuosi kelionei. Lauke taip gražu: žydi vyšnios, margaspalvės gėlės darželiuose. O sieloje liūdna. Gaila palikti žydintį mielą savo kraštą ir vykti į tą šiukšliną varganą šalį...

Gegužės 19 d. mudvi su Danute Vaideikate jau vietoje. Apsistojome vėl toje gausioje šeimoje Franko kaime.

Dieną dalyvavome vestuvėse kaimo kultūros namuose. Juose kampe Leninas, sienos nukabinėtos įvairiais rusiškais pasveikinimais. Jaunieji pasirašė knygoje, užmovė viens kitam žiedus, pasibučiavo, su svečiais išgėrė po taurę šampano, suvalgė tradicinį duonos gabaliuką ir, lydimi panašios į laidotuvių muzikos iš magnetofono, išėjo į kiemą. Ant laiptų nusifotografavo ir patraukė prie Lenino paminklo. Jaunasis ant rankų nešė jaunąją Leninui... Abu jam nusilenkė. Nuotaka Leninui padovanojo savo gėles...

Ak, Rusija Rusija! Tu grįši prie Viešpaties. Tu kelsiesi iš savo gėdos ir pažeminimo. Bet dar neišaušo lemtingoji valanda – dar tavo, vaikai sumaišyti su žemės dulkėmis...

Lėtai slenka laikas! Čia atvykus jis tarsi sustoja... Vėl buvau nuvykusi į Medvedicą užsakyti bilietų mums ir vaikams...

Gegužės 24 d. atvyko kun. Juozas. Susirinko vaikų, jaunimo, suaugusiųjų. Trumpai pailsėjęs, kun. Juozas pradėjo darbą: klausė išpažinčių, po to aukėjo šv. Mišias. Pamoksle ypač pabrėžė dvi mintis gyventi pagal sąžinės balsą ir savo gyvenimo auką vienyti su Kristaus Auka ant kryžiaus. Po Mišių kun. Juozas klausė suaugusiųjų išpažinčių, sutuokė jauną porą. Visi darbai baigėsi naktį.

Ankstyvą rytmetį atėjusi namų šeimininkė pranešė:

– Esame iš visų pusių apsupti milicijos. Sako, kad gaudo tris pabėgusius kalinius, bet nepanašu. Tikriausiai gaudo jus.

Pažadintas kun. Juozas irgi patvirtino, kad gaudynės mums surengtos. Bet atsikėlęs rengėsi baigti vakar nebaigtus darbus. Jauno vokiečio žmona iš liuteronų perejo į katalikų tikėjimą, atliko išpažintį, abu priėmė Santuokos sakramentą. Šv. Mišiose dalyvavo nedidelis būrelis, nes kiti dėl apsupties negalėjo ateiti. Paskutinis palaiminimas ir... rengiamės dingti, nes ilgiau pasilikti rizikinga. Aptarėme pabėgimo planą: išvyksta Danutė ir kun. Juozas, o aš lieku – gal pavyks parsivežti vaikus į Lietuvą.

Išvykstant kunigui mergaitė Marija liūdnai paklausė:

– Nejaugi jūs niekada pas mus nebegrišit? Šiaip ar taip bus, vis tiek džiaugiuosi: kiek daug per tuos penkerius metus padaryta! Man net nuostabu, kad broliai, kurie buvo abejingi tikėjimui, tapo uolūs, o dabar taip užsidegė jums padėti. Iš tiesų Dievas galings daryti permainas žmonių širdyse.

– Nebijok, – ją raminau, – praūs ši audra ir mes vėl pasimatysime. Mes jūsų neužmiršim. Žinok, kad audros grūdina žmonių tikėjimą, priešingu muose tvirtėja vienybė.

Tada nežinojom, kad tikrai tai buvo paskutinis kun. Juozo apsilankymas šiame krašte, kur tiek daug žmonių laukia kunigo. Deja, jo nebesulauks...

Gegužės 26 d. gaudynės tęsėsi. Susirinkome melstis kitame name. Žmonės pastebėjo, kad netoli namo, į kurią sekmadieniais renkamasi melstis, stovi tarnybinis viliukas su pridengtais langais. Prasidėjus pamaldoms, įėjo

apylinkės pirmininkas ir išsėdėjo apie dvi valandas. Pamaldoms pasibaigus, pasveikino žmones su Sekminėmis ir liepė švariau prižiūrėti gatvę... Tikriausiai laukė pasirodant kun. Juozo, bet jis tuo metu jau buvo pusiaukelyje į Tėvynę. Teisingai sakė kilnūs didelis šeimos tėvas: „Sunku jiems gaudyti Dievą!”

Iki vakaro sargyba budėjo visuose keliuose ir kryžkelėse. Naktį jau buvau beužmieganti, kai atėję šeimininkai pranešė:

– Tavęs ieško! Ką tik buvo atėjęs apylinkės pirmininkas ir teiravosi, ar pas mus nėra žmonių iš „Pribaltikos”: „Mums pranešė, kad jie čia yra”. Tai gi reikia ir tau bėgti. Einame susitarti, kad tave anksti rytą nuvežtų į miestą, o iš ten, padėk Dieve, toliau...

Skaudu! Turėjome išvykti septyniese, o vykstu viena... Gaila žmonių – jie kaip avys be piemens...

Važiuojant į Žirnovską, lengvoji mašina su racija bandė mus sustabdyti, bet pavyko pasprukti. Milicija kontroliavo ir maršrutinius autobusus į Volgogradą, bet irgi – Dievas saugojo... Traukiniu iš Volgogrado laimingai pasiekiau Maskvą, o iš ten – Vilnių.

Šios kelionės metu kun. Juozas buvo išvarytas iš to krašto, kuriam atidavė tiek daug meilės ir gerumo, tiek nemigo naktų ir kelionės nuovargio. Jau prieš keliolika metų jis buvo lankęs šiame krašte. Jo krikštyti vaikai dabar krikštija savo vaikus...

Vis skamba ausyse mergaitės Ma-

rijos žodžiai: „Nejaugi jūs niekada pas mus nebegrišit?”

Taip, Marija! Kun. Zdebskis jau niekad pas jus nebeatvažiuos. Bet jis globos jus iš Amžinybės. Jis jūsų neužmirš – aplankys dvasiniu būdu, augins jus iš Anapus. Ant jo kapo užrašas šventai byloja: „MEILĖ NIEKADA NESIBAIGIA...”

Pabaiga

Alytus,
1986–1995

Kun. J. Zdebskio kapas

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

Skaitykite „Draugą“ greičiau!

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ

SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708–361–5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773–229–9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312–337–1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815–741–3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708–598–8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL Tel. 708–422–8260

Vasario 16-osios gimnazija kviečia mokytis

Prieš 66-erius metus, 1950 m. toli nuo gimtosios Tėvynės, lietuviai įkūrė lietuvišką mokyklą. Bėgo metai, keitėsi laikai, o gimnazija gyveno saugodama savo tradicijas ir tikslus – lietuvių kalbos ir lietuviškų tradicijų puoselėjimą bei perdavimą.

Tai valstybės pripažinta privati mokykla, kurioje mokomasi pagal Hesseno žemės Švietimo ministerijos programą, papildytą lituanistine programa.

Lituanistinę programą sudaro: lietuvių k. ir literatūros, Lietuvos istorijos, religijos, geografijos pamokos (kitos pamokos pasirenkamos atsižvelgiant į mokinio poreikius).

Mokinys, besimokantis tik pagal lituanistinę programą, išlaikęs lietuvių k. egzaminą, gauna kalbos mokėjimo lygį patvirtinantį sertifikatą ir pažymą apie visus lankytus dalykus bei jų įvertinimus.

Tai dvikalbė, jaunus žmones krikščioniška dvasia ugdomanti mokykla. Moderni ir tuo pačiu sauganti bei puoselėjanti unikalią gimnazijos istorinę atmintį ir lietuviškas tradicijas.

Gimnazija siūlo:

– draugišką ir šeimynišką aplinką, kurioje ypač didelis dėmesys skiriamas solidarumui, buvimui kartu ir vienas kito pažinimui;

– mažas klases, kuriose mokytojai gali atsižvelgti į kiekvieno mokinio poreikius ir gebėjimus;

– moderniai ir jaukiai įrengtą bendrabutį, kuriame vaikams sudaromos puikios sąlygos mokytis ir tobulėti;

– lankyti mokinių orkestrą, vokalinį ansamblį, tautinių šokių, at-eitininkų, mokinių verslo, dailės, biržos inscenizacijos, jaunesniųjų kla-sių globėjų, „Europos“, „Nestovėk nuošalyje“, „Gurmanų klubo“, „Kino klubo“, bendrabučio, radijo, hip-hop šokio, krepšinio ir kt. būrelius.

Vasario 16-osios gimnazija kviečia mokytis lietuvių kilmės vaikus iš viso pasaulio.

Mokslas gimnazijoje vieneriems metams kainuoja 1 740 eurų, pu-sei metų – 870 eurų.

Gyvenimas bendrabutyje su visu aprūpinimu kainuoja 480 eurų mėn.

Daugiau informacijos – internetiniame gimnazijos puslapyje www.gimnazija.de

Rūta O. Lukas, gyvenanti **Clarendon Hills, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Dėkojame už ne viene-rių metų paramą.

Aldona Rekašienė, gyvenanti **Glenview, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdus ačiū, kad remiate lietuvišką spausdintą žodį.

Marija Vaitkus, gyvenanti **Belleville, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Jūsų parama dar ilgam išsaugos gimtąją kalbą išeivijoje.

Petras Jadviršis, gyvenantis **Orland Park, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 20 dol. Jūsų parama padės skleisti lietuvišką žodį išeivijoje.

Mirtis neaiškiomis aplinkybėmis

2004 m. Vilkaviškyje muzikologas Vaclovas Juodpusis pristato Birutės Kemežaitės (sėdi dešinėje) muzikinę kūrybą. Šeimos albumo nuotr.

Birutė Kemežaitė (1929–2016) – rašytoja, operos solistė, daug metų gyvenusi Čikagoje, 2002 metais grįžusi gyventi į Lietuvą, sausio 19 dieną mirė Kaune neaiškiomis aplinkybėmis.

1962 metais Kemežaitė surengė pirmąjį solinį koncertą Čikagos Jau-nimo centre. 1967 metais ji laimėjo kla-sikinės muzikos konkursą studijuoti Italijoje. Kartu su Romos operos sim-foniniu orkestru išleido operos arijų plokštelę. 1983–1992 metais Čikagoje ji leido ir redagavo žurnalą „Tautos gyvybė“. Išleido kelis poezijos rinki-nius.

Vilniuje gyvena Kemežaitės sesuo

Donatas Januta

ir kiti artimieji, su kuriais ji bendra-vo. Gruodžio mėnesį ji surašė testa-mentą, palikdama visą turtą seseriai ir jos vaikams. Po Naujųjų metų Ke-mežaitės bendravimas su seserimi be-veik nutrūko. Skambinant jai telefonu, ji pasakydavo, kad negali kalbėti, arba atsiliepdavo nepažįstama moteris. Po mirties jos kūnas nepažįstamų žmonių buvo išsiųstas kremuoti į Len-kiją. Prieš pat mirtį sudarytas naujas jos testamentas, kuriame nurodyta, kad visą turtą palieka nepažįstamai moteriai. Pradėtas ikiteisminis tyri-mas dėl neaiškių mirties aplinkybių.

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkrausimą **1-708-599-9680**

**SIUNTINIAI Į VISAS
EUROPOS SAJUNGOS
ŠALIS**

**+ UKRAINA, BALTARUSIJA,
MOLDOVA, RUSIJA.**

**PAGREITINTI
ORO IR LAIVO
SIUNTIMO TERMINAI**

**KIEKVIENA DEŽĖ
NEMOKAMAI
APDRAUSTA
\$100**

**SEKITE SAVO SIUNTAS:
<http://atlanticexpresscorp.com/tracking>**

Centrinio ofiso adresas: **8801 S. 78TH AVE,
BRIDGEVIEW, IL 60455**

**SAUGUMO IR GREIČIO
GARANTIJĄ**

Asmeninių siuntų tel.: **708-907-3000**

Siuntinių paėmimas iš namų.: **630-774-2136**

Sluntinių Priėmimo Vietos

Lithuanian Plaza 5921 S. Roberts Rd., Pelee Hills, IL 60445 Tel: 708-599-9686
Kunigaikščių Mūzeja 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-9622
Rūta 6651 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7862
Always With Flowers 1138 S. S. State St, Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Euras Deli 22 W. 53rd Rutherford Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-468-1290
Wonders of Nature 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60694 Tel: 773-777-4700

Graniter 704 N. Larch Ave, Elmhurst, IL 60126 Tel: 630-808-1838
Biomed 2 4549 N. Harlem Ave, Harwood Heights, IL 60706 Tel: 773-656-2430
Galeas Caves 6501 W. Irving Park Rd, Chicago, IL 60634 Tel: 773-283-7701
Real Exteriors 3740 N. 25th Ave, Suite D Schiller Park, IL 60176 Tel: 847-671-1155
Biomed 360 Townline Rd, Murceen, IL 60060 Tel: 847-565-6676
Atlantic Express Chicago 7719 W. 21 St, Chicago, IL 60639 Tel: 773-434-2919
Harvest Fresh (Vic. Booth) 108 E. Rand Rd, Arlington Heights, IL 60004 Tel: 224-625-6331

www.draugas.org/kalendorius

Netekome iškilaus diplomato A. V. Dambravos

Antanas Vytautas Dambrava Elta nuotr.

Eidamas 96-uosius metus vasario 6 d. mirė iškilus Lietuvos ir JAV diplomatas, žurnalistas, visuomenės veikėjas, teisės mokslų daktaras Antanas Vytautas Dambrava.

V. Dambrava gimė 1920 m. Vitebsko srityje, Baltarusijoje. 1939 m. baigė Utenos valstybinę gimnaziją. 1941 m. jo tėvus, tris mažamečius brolius ir seserį rusai ištrėmė į Sibirą. Likęs be šeimos ir namų įsidarbino Lietuvos sveikatos ministerijos gydymo ir profilaktinių įstaigų valdybos sekretoriumi ir Vilniaus 6-osios infekcinės ligoninės vyr. gydytojo pavaduotoju administracijai, rašo Vikipedija.

1942 m. įstojo į Vilniaus muzikos mokyklą, ją baigė 1944 m. Kartu lankė Vilniaus aukštesniąją vaidybos meno studiją. 1943 m. baigė Vilniaus universiteto Teisės fakultetą.

1944 m. pasitraukė į Vakarus. 1945-1948 m. buvo karo pabėgėlių stovyklos Glashenbache (Austrija) lietuvių ir estų bendruomenių komendantas, politinio biuletenio „Dienos žinios“ ir žurnalo „Tėvynėn“, leisto Zalcburge, redaktorius.

1948 m. išvyko į JAV. 1950–1951 m. buvo Čikagos lietuvių dienraščio „Draugas“ korespondentu Jungtinėse Tautose. 1952–1953 m. dirbo Tarptautinės laisvųjų žurnalistų federacijos generaliniu sekretoriumi, pirmininku.

1951 m. buvo priimtas į JAV Valsybės departamento tarnybą, dirbo radijo stotyje „Amerikos balsas“. 1951–1986 m. dirbo ir JAV informacijos agentūroje (USIA).

Nuo 1969 m. Senatui pritariant, JAV prezidento paskirtas į nuolatinę karjeros diplomatinę tarnybą.

1980–1985 m. buvo Venesuelos Lietuvių Bendruomenės pirmininku, nuo 1985 m. – garbės pirmininku. 1986–1990 m. – Lietuvos diplomatijos šefo asmeninis atstovas ir Lietuvos garbės generalinis konsulas Pietų Amerikoje. Nuo 1986 m. – Lietuvos katalikų mokslų akademijos narys. 1988–1990 m. – Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vice-pirmininkas.

1992–1999 m. – Lietuvos Respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Venesuelai, 1995–1999 m. – Kolumbijai, 1996–1999 m. – Argentinai, nuo 1996 m. – Brazilijai, 1997–1999 m. – Urugvajui. 1993–1999 m. – specialiųjų misijų ambasadorius Lotynų Amerikai ir Karibų jūros regionui. 1999–2004 m. – Lietuvos Respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ministras Ispanijai, nuo 2001 m. – taip pat Marokui ir Andorai. 2004 m. – Prezidento atstovas specialioms pavidimams.

V. A. Dambravos nuopelnai įvertinti Gedimino 3-iojo ir 2-ojo laipsnio ordinais.

Užuojauntą dėl ambasadoriaus Vytauto Antano Dambravos mirties ambasadoriaus šeimai ir artimiesiems pareiškė užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius.

„Nuoširdžiai užjaučiu dėl skaudžios netekties Jūsų šeimą ir visus Vytauto Antano Dambravos artimuosius. Praradome iškilią asmenybę, profesionalų diplomata, nuoširdų draugą. V. A. Dambravos ilgametė veikla ir kova už Lietuvos laisvę, garbingas atstovavimas mūsų šaliai daugelyje užsienio valstybių yra pavyzdys jaunajai diplomatų kartai, – sakoma užuojautoje.

– Niekada nepamiršime Jo nuveiktų darbų, žavėsime Jo ryžtu visur ir visada rūpintis Tėvyne”.

ELTA

A † A ONA SIRGEDIENĖ POLIKAITYTĖ

mirė 2016 m. vasario 4 d. Providence ligoninėje, Southfield, MI, sulaukusi 91 metų.

Gyveno Sterling Hts, MI.

Ateitininkė, Dainavos jaunimo stovyklos rėmėja, Dievo Apvaizdos krikščioniškos tarnybos narė.

Nuliūdę liko: sūnus Vitas su žmona Danute, vaikaičiai Tomas, Lina su vyru Christopher; Romas, Laura ir Julija; brolio a. a. Broniaus žmona Aurelija; brolis Antanas su žmona Dalile, brolis Juozas su žmona Irena; sesutė Vita Neverauskienė; sesutė Ada Lelienė; daug sūnėnų ir dukterėčių bei kiti gimnės.

Velionė buvo svainė a. a. Benedikto Neverausko ir a. a. Vaciaus Lelio.

A. a. Ona buvo pašarvota penktadienį, vasario 5 d. nuo 4 val. p. p. iki 9 val. v. Harris laidojimo namuose 15451 Farmington Rd., Livonia, MI. Rožinis ir atsisveikinimas vyko 7:30 val. v.

Laidotuvės įvyko šeštadienį, vasario 6 d. Iš laidojimo namų 10:30 val. ryto velionė buvo atlydėta į Dievo Apvaizdos bažnyčią, kurioje 11 val. ryto buvo aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių a. a. Ona buvo palaidota Holy Sepulchre kapinėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Yolanda M. Zaparackienė, tel. 313-554-1275

Premijuotą knygą apie JAV lietuvius galite nusipirkti „Drauge“

Vilniaus tarptautinėje knygų mugėje pristatytą 2015 metais leidyklos „Aukso žuvis“ išleistą knygą „Manėm, kad greit grįšim“ (sud. Dalia Cidzikaitė, Laima Petrauskaitė VanderStoep ir Dalia Stakytė Any sienė) galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Kaina – 25 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9.25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.). Teiraukitės tel. 773-585-9500.

Knygoje – aštuoniolika pokalbių su JAV lietuviais, kurie Antrojo pasaulinio karo metais nuo artėjančio sovietų fronto ir tremties grėsmės buvo priversti palikti Lietuvą ir trauktis į Vakarus. Knygos sudarytojų pašnekovai atvirai

pasakoja apie bėgimo iš Lietuvos aplinkybes, gyvenimą DP stovyklose Vokietijoje, apsisprendimą emigruoti ir įsikūrimą Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Knyga „Manėm, kad greit grįšim“ yra didesnio projekto – Sakytinės istorijos projektas – dalis, kurį 1995 m. sumanė JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros taryba. Projekto metu į magnetofono juostas įrašyti 65 pokalbiai. 30 pokalbių įrašyti Čikagos apylinkėse, 35 – kitur. Šiandien bent pusė kalbintų asmenų jau yra mirę.

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį.

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

Draugo fondas
4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

www.draugofondas.org

Food Depot International, Lake Zurich, IL, „Draugo“ leidybos išlaidoms sumažinti atsiuntė 100 dol. Nuoširdžiai dėkojame už dosnią paramą.

Kęstutis Tautvydas, gyvenantis Greenbank, WA, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 60 dol. Nuoširdus ačiū, kad remiate lietuvišką spausdintą žodį.

Jean A. Banys, gyvenanti Lyons, IL, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) vasario 10 d., trečiadienį, 10 val. r. vyks Pelenų dienos šv. Mišios. Vasario 12 d. bei kiekvieną Gavėnios penktadienį 4:30 v. p. p. eisime Kryžiaus Kelią su apmąstymais. Vasario 14 d. minėsime 1-ąją Gavėnios sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Mišios lietuvių kalba taip pat atnašaujamos kiekvieną ketvirtadienį 8 val. r., po jų klausomos išpažintys. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Vasario 20 d., šeštadienį, kviečiame į Gavėnios rekolekcijas** „Gailestingumas – įžengti į kito chaosą“ Ateitininkų namuose Lemonte. Rekolekcijas ves s. Ligita Ryliškytė, SJE – Eucharistinio Jėzaus sesuo, medicinos mokslų daktarė ir rekolekcijų vedėja,

šiuo metu studijuojanti sisteminės teologijos doktorantūros programoje Bostone. Rengia Ateitininkų namų valdyba ir Čikagos Akademinis skautų sąjūdis. Prašome registruotis iš anksto el. paštu vidajonas@sbcglobal.net arba tel. 630-257-8087 (Vida Maleiškienė).

■ **Vasario 21 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Šv. Onos bažnytelėje (Saint Ann of the Dunes, 433 E. Golfwood Rd., Beverly Shores, IN 46301) Eucharistijos šventimą atnašaus tėvas Lukas Laniauskas, SJ. Primename, kad Šv. Onos bažnytelėje šv. Mišios lietuvių kalba atnašaujamos kiekvieno mėnesio trečią sekmadienį. Kviečiame visus, kas gali, dalyvauti.

www.draugas.org/kalendorius

Vasario 16-osios minėjimų tvarkaraštis

RYTŲ PAKRANTĖ

Vasario 20 d., šeštadienį, 6 val. v. Švč. Mergelės Marijos Apreiškimo bažnyčioje (Church of the Annunciation of the Blessed Virgin Mary), 259 N 5th Street, Brooklyn, NY 11211 vyks Vasario 16 ir Kovo 11 – Lietuvos Nepriklausomybės dienų paminėjimas. Bus meninė programa. Po minėjimo ir koncerto – vaisės.

ČIKAGA (IL)

Vasario 11 d., ketvirtadienį, 11 val. r. Cicero Community center 2250 S. 49 Ave., vyks Lietuvos Nepriklausomybės dienos minėjimas. Dalyvaus LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas. Kviečiame visus gausiai dalyvauti.

Vasario 14 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. PLC, Fondo salėje JAV LB Lemonto apylinkės valdyba visus kviečia į Lietuvos Nepriklausomybės dienos minėjimą. Adresas: 14911 127 th. St., Lemont, IL 60439.

Vasario 21 d., sekmadienį, Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijoje (6812 Washtenaw Ave., Čikagoje, 60629) vyks Vasario 16-tosios minėjimas. Minėjimas prasidės bažnyčioje 11 val. r. šv. Mišiomis. Po Mišių – minėjimas parapijos salėje. Prelegentė – dr. Rima Kašubaitė-Binder. Meninę programą ves svečias iš Lietuvos, kun. Rimvydas Adomavičius. Bus pietūs. Daugiau informacijos tel. 630-243-6302.

Vasario 28 d., sekmadienį, po 10 val. r. šv. Mišių, Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) Brighton Parko Lietuvių Bendruomenės valdyba ruošia Vasario 16-tosios ir Kovo 11-tosios minėjimą. Programą atliks „Grandies“ šokių grupė. Bus vaisės.

Vasario 28 d., sekmadienį, 1 val. p. p. American Legion Post 66 salėje 132 N. Wiggs Str. Griffith, IN Lietuvos Vyčių kuopos 82 ir JAV LB East Chicago apylinkės valdybos ruošia Vasario 16-tosios minėjimą. Prelegentė dr. Rima Kašubaitė-Binder. Meninę programą atliks dr. Vilija Kerelytė ir Algimantas Barniškis. Bus vaisės. Kviečiame dalyvauti.

Jean Daubėnas, gyvenanti **Paradise Valley, AZ,** pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama padės skleisti lietuvišką žodį išeivijoje.

Gintautas Vitkus, gyvenantis **Rancho Palos Verdes, CA,** kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Jūsų paramos dėka dar ilgai gyvuos lietuviškas spausdintas žodis.

Romualdas Dulskis, gyvenantis **Cocoa Beach, FL,** pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiausius padėkos žodžius skiriame Jums.

Jaunime,
prisijunk prie Lietuvos
piligrimų
**MAGIS 2016 ir Pasaulio
jaunimo dienos!**

Kviečiame JAV lietuvių jaunimą, nuo 18 iki 30 metų amžiaus, prisijungti prie Lietuvos grupės dalyvauti **MAGIS 2016 (liepos 15-25 d.)** ir Pasaulio jaunimo dienos (liepos 25 - rugpjūčio 1 d.)! **SUSIDOMĖJAI? Nedelsiant susisiek su Baltijos jėzuitų plėtros raštine: lithjesuit@hotmail.com arba tel.: (630)243-6234, ir tau bus suteikta pilna informacija. Vietų skaičius yra ribotas. Nedelsk, registracija vyks tik iki vasario 22 dienos.**

Dalyvavimas Magis 2016 ir PJD yra mokamas. MAG+S 2016 projekto metu jaunimas dalyvaus Ignaciškioju dvasingumu paremtose pratybose - rekolekcijose, piligriminėse kelionėse bei socialinėse praktikose. Programoje numatyti dvasiniai, kūrybiniai užsiėmimai, pokalbiai su dvasiniais vadovais, Eucharistijos šventimas, malda ir pasidalinimai. Po Magis projekto piligrimai vyks tiesiai į Pasaulio jaunimo dienas Krokuvoje.

Baltic Jesuit Advancement Project
Lemont, IL
[Facebook.com/BJAPProject](https://www.facebook.com/BJAPProject)

#beMAG+S

Trečią kartą minėta Pasaulinė cepelinų diena

Sekmadienį aistros virė ne tik prie televizorių, kurie rodė JAV amerikietiškojo futbolo nacionalinės lygos finalą „Super Bowl 50“, bet ir virtuvėse – lietuviai visame pasaulyje minėjo Cepelinų dieną. Jos iniciatorius – Juozas Vaičiūnas iš Detroito šia proga kasmet (nuo 2014 m.) sukuria naują plakatą ir neužmiršta paraginti tautiečius prisidėti prie akcijos, o rezultatais pasidalinti jo specialiai sukurtame „Facebook“ puslapyje – Word Zep Day. Virėte cepelinus ir jūs? Papasakokite apie tai „Draugo“ skaitytojams!

Neužmiršti cepelinų dienos kvietė naujai sukurtas plakatas.

Energingai nusiteikusi Edita Kuizaitienė gamina cepelinus Clevelando Lietuvių klubo lankytojams.

Didžiausią cepeliną Californijoje ką tik išvirė Alexandra Kudukis.

„Facebook“ nuotraukos

Ką tik pasirodęs rinkoje Rūtos Šepetys istorinis romanas „Salt to the Sea“ – jau Barnes&Noble knygynų tinklo bestselerių paaugliams lentynoje!

„Facebook“ nuotr.